

(продовження)

Минуло кілька ночей, ми з Рожевим Кроликом уже вмостилися в ліжку, аж раптом я почула тихеньке шкряботіння за вікном.

— Мінйонетка, — прошепотіла я і кинулася відчиняти вікно.

— Привіт! — пропищала Мінйонетка, залітаючи до кімнати. — Рада знову з тобою зустрітися!

— Я теж, — відповіла я.
— То як, вирішила, що робити з ік-
лом? — спитала Мін'йонетка.

— Так, вирішила. Мені справді дуже шкода, але я віддала його татові.

— Ох! — тільки й зітхнула Мінйонетка. Це її ДУЖЕ засмутило.

— Але послухай, — повела далі я. — У мене ж два ікла, правильно? І одне з них я залишу тобі!

— Справді? — перепитала Мінйонетка, сплеснувши лапками. — Ти справді залишиш його мені?

— Авжеж, — підтвердила я. — Тож ти врешті отримаєш медаль від королеви. І я берегтиму це ікло для тебе, пильнуватиму, щоб воно було красивим і відполірованим. Я ходила до стоматолога!

— Ти таки пішла? — затамувала дух Мінйонетка.

— Так, — гордо промовила я.

А тоді відчинила ляльковий будинок і витягла звідти маленьку й дуже особливу річ.

— А це ще одна медаль — від мене, — пояснила я. — Я зробила її спеціально для тебе зі сріблястого паперу

і клаптика стрічки. Це
за те, що ти допомогла
мені знайти в собі до-
статньо сміливості, щоб
піти до стоматолога. Без
тебе я б ніколи не наважилася.

— Ох, Айседоро! — мовила Мінь-
йонетка. Я певна, у куточках її тем-
них блискучих оченят заблищали
крихітні сльозинки. — Це ж краще,
аніж будь-яка офіційна медаль зубної
феї! Я така щаслива, що змогла тобі
допомогти!

— Усе гаразд, — запевнила я, акурат-
но надіваючи медаль через голівку
Міньйонетки.

Мишка аж сяяла від задоволення.

— Може, ти хочеш поглянути на перше ікло? — спитала я. — Тато вже повісив його в рамочку.

— Залюбки, — відповіла Міньйонетка.

Ми навшпиньках вийшли зі спальні й полетіли вниз, у коридор, де на почесному місці в ошатній чорній рамці викрашалося моє ікло.

— Ох! — вигукнула Міньйонетка. — Воно справді дивовижно сяйливе!

— Дякую, — сказала я.

Ми ще трішки подивилися на моє
ікло, а тоді я помітила, що Міньйонет-
ка позирає на вхід у кухню.

— Ти думаєш про те саме, що і я? —
прошепотіла вона.

— Гадаю, що так.

Міньйонетка радісно заплескала
в лапки.

— Настав час для ще одного
нічного пікніка!

- **Тобі сподобалась ця історія? Напиши, чому.**

БОНУС

Яку професію обрати?

Ким ти станеш, коли виростеш?
Дай відповіді на запитання, і, можливо, відповідь тебе надихне на майбутню професію!

Що ти любиш робити?

А. Читати медичні поради й чистити зубки вранці й увечері!

Б. Експериментувати з кулінарними рецептами.

В. Читати книжки про тварин. А ви знали, що серце мишки б'ється з частотою до 700 ударів за хвилину?

Який твій улюблений предмет у школі?

А. Я люблю точні науки.

Б. Люблю щось творче, де можу дати волю фантазії!

В. Люблю природознавство, особливо вивчати тварин.

Що ти можеш сказати про себе?

А. Я люблю розмовляти з людьми й дізнаватися про них щось цікаве. Залюбки допомагаю іншим.

Б. Мені подобається виготовляти щось своїми руками, особливо пекти.

В. Я із задоволенням бавлюся з тваринками. У мене немає якоїсь улюбленої — я обожнюю їх усіх!

Результати

Більшість відповідей А

Можеш стати стоматологом! Ти точно полікуєш усіх: і людей, і фей, і вампірів!

Більшість відповідей Б

Можеш стати шеф-кухарем! Ти влаштуватимеш неймовірні бенкети й подаватимеш найсмачніші мілкшейки!

Більшість відповідей В

Можеш стати ветеринаром! Ти чудово ладнаєш із тваринками, тож дбайливо піклуватимешся про всіх: від крихітної мишки до величезного слона!